

nem Lovforslaget vilde blive ramt af en ualmindelig haard Nedgang. Dette gælder alle Enker efter tidligere værnepligtige Officerer, hvis Forsørgelse vil synke ned til Halvdelen eller deromkring af de nu oppebaarne Beløb. Det gælder ligeledes adskillige af de Enker, der paa Grund af den afdøde Ægtefælles Erhvervsindtægt har faaet tilkendt særlige Tillæg, de saakaldte „Zuwendung auf Grund des Arbeitseinkommens“. I nogle Tilfælde vilde Lovforslaget, saafremt ikke en Ændring som den foreslaaede tilføjedes, bevirke, at de paagældende Enkers Forsørgelse fremtidig ikke en Gang vilde udgøre Halvdelen af de nuværende Beløb. Da imidlertid de omhandlede Tillæg varierer meget stærkt i de enkelte Tilfælde — under Hensyn til vedkommendes økonomiske Forhold m. m. —, har man ikke fundet det gør ligt i Lovforslaget at fastsætte en almen gyldig Bestemmelse vedrørende Størrelsen af dette Tillæg, men foreslaar, at dette i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Invalidenævnet under Hensyntagen til vedkommendes økonomiske Forhold, dog saaledes, at det ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af de i § 25 for Krigsenke- og Krigsbørneforsørgelsen fastsatte Aarsbeløb plus Dyr-tidstillæg efter § 34.

Med Hensyn til den i Lovforslagets §§ 15 og 16 foreslaaede Centralisering af Sygehjælpen under Invalidenævnet har Udvalget modtaget den som Bilag 3 aftrykte Henvendelse fra Haderslev Amts Sogneraadforening; en tilsvarende Henvendelse er modtaget fra Tønder Amts Sogneraadforening. Udvalget kan tiltræde den Opfattelse, at det vilde være uheldigt, dersom Centraliseringen medførte, at den fornødne Sygehjælp forsinkedes i nævneværdig Grad, og henstiller derfor, at det i Henvendelsen udtalte Ønske om visse Bemyndigelser til Invalidkonsulenterne imødekommes i saa udstrakt Omfang, som det skønnes muligt.

Fra „Foreningen for sønderjydske krigsbeskadede og faldnes Efterladte“, der er mødt med Deputation i Udvalget, er der fremsat Ønske om, at der

maatte ydes fri Befordring for Syge-vogn (Selvkører) paa nødvendige Rejser i Lighed med, hvad der i § 16 er foreslaaet for krigsblindes Ledsagere eller Førerhunde. Saaledes foranlediget skal Udvalget henstille, at Finansministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder giver Invalidenævnet Bemyndigelse til at imødekomme dette Ønske.

Endelig har Udvalget behandlet Spørgs-maalet om det til Krigsinvalideskolen i Sønderborg knyttede Bandageri og er enigt om, at det vilde være heldigst, at dette bliver en Statsinstitution under Invalidenævnets Tilsyn og ikke overgaar til privat Virksomhed.

Ændringsforslag.

Af Udvalget, tiltraadt af Finansministeren:

Til § 1.

1) I 2det Stykke, 3die Linie, indføjes efter „eller“ Ordet: „senere“.

2) I 3die Stykke, 1ste Linie, ændres „herhenhørende“ til: „saadanne“; i 2den Linie ændres Ordet „der“ til: „naar de“; efter „Lov“ udgaar „; saafremt de er født her i Riget“ og erstattes med Ordene: „om Indfødsrets Meddelelse“.

Til § 4.

3) 2det Stykke affattes saaledes:
„For Personer, som den 15. Juni 1920 havde fast Bopæl i de sønderjydske Landsdele, men som inden den 7. Juni 1922 har forlagt Bopælen til Tyskland og kun har erhvervet dansk Indfødsret ved i Henhold til § 1, 3die Stykke, i Lov Nr. 247 af 12. Juni 1922 at have erholdt et af Indenrigsministeriet udfærdiget Indfødsretsbevis eller inden den 14. Juni, henholdsvis den 15. August 1922 at have andraget Ministeriet om saadant Bevis, fastsættes Forsørgelsen dog i Mark efter de til enhver Tid gældende tyske Bestemmelser og omregnes i Kroner efter Dagskurs. Forsørgelserne udredes af Statskassen.“